

Ang Basahon ni Daniel - Numero Nobenta'y Nuwebe

Ang Ulahing mga Adlaw ug ang Paghukom sa Dios: Pagpadayag sa mga Panabot nga Propetiko

Jeff Pippenger
2024-02-29

Ang “kataposang mga adlaw” naghulagway sa pahibalo sa pag-abli sa paghukom diha sa kalihukan sa unang manulonda, ug diha sa kalihukan sa ikatulong manulonda, ang pagtapos sa paghukom gipahibalo. Sa “kataposang mga adlaw” ang katawhan sa Dios gipatindog kaniadto ug gipatindog usab karon aron ipahibalo ang paghukom sa Dios, apan aron mahimong usa ka mensahero sa paghukom sa Dios, kinahanglan nga masabtan mo ang paghukom. Usa ka nag-unang kinaiya sa Adventismo sa Laodicea, sa kinaadmanong hut-ong ug sa walay kinaadman nga hut-ong, mao nga wala sila makaila sa paghukom sa Dios. Ang tanang mga manalagna, sa mas piho, naghisgot sa kataposang mga adlaw labaw pa kay sa mga adlaw diin sila nangabuhi.

“Ang matag usa sa karaang mga propeta misulti dili kaayo alang sa ilang kaugalingong panahon kondili alang sa ato, aron ang ilang pagpanagna magpabiling adunay gahum alang kanato. ‘Karon kining tanang mga butanga nahitabo kanila ingon nga mga panig-ingnan: ug kini nahisulat alang sa atong pagpahimangno, nga sa ibabaw kanato miabut ang mga katapusan sa kalibotan.’ 1 Corinto 10:11.” Selected Messages, libro 3, 338.

Ang tanang mga propeta nagkauyon sa usa’g usa, busa ang ilang mga panagna nagapadayag sa mao rang hulagway, ug kana nga hulagway mao ang sa ulahing mga adlaw, nga mao ang mga adlaw sa paghukom.

Ug ang mga espiritu sa mga manalagna napailalom sa mga manalagna. Kay ang Dios dili mao ang tigpatungha sa kalibog, kondili sa kalinaw, ingon sa tanang mga iglesia sa mga balaan. 1 Corinto 14:32, 33.

Ang Jerusalem sa panan-awon ni Ezequiel nga nagsugod sa kapitulo otso mao ang iglesia sa Dios, nga mao ang iglesia sa Laodicea nga Seventh-day Adventist sa katapusang mga adlaw. Ang mga kapitulo otso ug siyam sa Ezequiel nag-ila sa duha ka hut-ong sa mga magsisimba diha sa pagtapos sa paghukom sa balay sa Dios. Ang usa ka hut-ong gihulagway pinaagi sa kaluhaan ug lima ka tigulang nga mga lalaki nga nanagyukbo sa adlaw, apan kadtong nanghupaw ug nanagtu-aw tungod sa mga kangil-ad nga buhat nga ginahimo sa iglesia ug sa yuta, makadawat sa timri sa Dios. Sa kapitulo onse, ang panan-awon ni Ezequiel nagpadayon sa paghulagway sa silot sa kaluhaan ug lima ka mga lalaki nga nanagyukbo sa adlaw.

Labut pa, giyahat ako sa espiritu ug gidala ako ngadto sa ganghaan sa sidlakan sa balay sa Ginoo, nga nagaatubang paingon sa sidlakan; ug ania karon, sa pultahan sa ganghaan dihay kaluhaan ug lima ka tawo; ug sa ilang taliwala nakita ko si Jaazaniah ang anak ni Azur, ug si Pelatiah ang anak ni Benaiah, mga principe sa katawhan. Unya miingon siya kanako, Anak sa

tawo, kini sila mao ang mga tawo nga nagahunahuna ug kadautan, ug nagahatag ug dautang tambag dinhi niining siyudad: Nga nagaingon, Dili pa haduol ang panahon; magtukod kita ug mga balay: kining siyudad mao ang kawa, ug kita mao ang unod. Busa panagna batok kanila, panagna, O anak sa tawo. Ug ang Espiritu sa Ginoo mikunsad sa ibabaw nako, ug miingon kanako, Isulti; Mao kini ang giingon sa Ginoo; Mao kini ang inyong giingon, O balay sa Israel: kay nahibalo ako sa mga butang nga mosulod sa inyong hunahuna, ang matag usa kanila. Gidaghan ninyo ang inyong mga pinatay niining siyudad, ug gipuno ninyo ang mga dalan niini sa mga pinatay. Busa mao kini ang giingon sa Ginoong Dios; Ang inyong mga pinatay nga inyong gipahimutang sa taliwala niini, sila mao ang unod, ug kining siyudad mao ang kawa: apan kuhaon ko kamo gikan sa taliwala niini. Nahadlok kamo sa espada; ug ipadala ko ang espada ibabaw kaninyo, nagaingon ang Ginoong Dios. Ug kuhaon ko kamo gikan sa taliwala niini, ug itugyan ko kamo ngadto sa mga kamot sa mga dumuloong, ug igapahamtang ko ang mga hukom sa taliwala ninyo. Ezekiel 11:1–9.

Ang Jerusalem giila ingon nga “kaldero,” ug ang katawohan sa Jerusalem mao ang “unod” nga giluto sulod sa kaldero, nga mao ang kolon. Ang paghukom sa mga daotan nga ginatuman sa mga manulonda nga adunay mga hinagiban sa paglaglag diha sa ilang mga kamot, sa panahon sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo (kay si Sister White nagaingon nga ang pagpatik sa Ezekiel kapitulo nuebe mao ra ang pagpatik sa Pinadayag kapitulo siete), nagalakip sa kamatuoran nga ang mga daotan pagakuhaon gikan sa Jerusalem. Sa haduol na kaayong umalabot nga balaod sa Domingo, ang espirituhanong Jerusalem pagahinloan ug bayawon ingon nga usa ka bandila ibabaw sa tanang kabukiran.

Ug mahitabo kini sa kaulahing mga adlaw, nga ang bukid sa balay sa Ginoo mapahaluna sa kinatas-an sa kabukiran, ug igabayaw ibabaw sa kabungtoran; ug ang tanang mga nasud modagayday ngadto niini. Ug daghang mga katawohan moadto ug magaingon, Umari kamo, ug manungas kita sa bukid sa Ginoo, sa balay sa Dios ni Jacob; ug tudloan kita niya sa iyang mga dalan, ug magalakaw kita sa iyang mga agianan: kay gikan sa Sion mogula ang kasugoan, ug ang pulong sa Ginoo gikan sa Jerusalem. Isaia 2:2, 3.

Ang paghinlo nga pagahimoon alang sa Jerusalem sa panahon sa balaod sa Domingo, mao ang pagtangtang sa mga Adventistang Laodiceano, diin ang mahibilin na lamang mao ang mga Adventistang Filadelfiano. Ang legal nga korporatibong estruktura unya mahuman na, kay ang gobyerno sa Tinipong Bansa mao ang nagkontrol nga entidad sa legal nga kahikayan nga gihimo niadtong 1863, ug sa dihang ang gobyerno sa Tinipong Bansa magpatuman sa pagtuman sa Domingo ibabaw sa yuta, ang korporatibong estruktura sa iglesya nga Seventh-day Adventist mahimo’g legal nga mabungkag, o tingali ang ngalan niini legal nga usbon ngadto sa usa ka butang nga sama sa kahusay sa iglesya sa Sunday Adventist.

Sa dihang ang daotan sa Jerusalem kuhaon gikan sa kawa pinaagi sa mga manlalaglag nga mga manulonda, ang Laodiceanong Adventistang iglesia matapos, ug ang kalihokang Philadelphian mahimong espirituwal nga Jerusalem nga pagabayawon ingon nga usa ka bandila. Si Micah nagsulti ngadto sa mga karaang tawo, nga gitawag ni Isaia nga mga mayubiton nga tawo nga nagaingon nga ang kahayag kangitngit ug ang kangitngit kahayag, ug pinaagi sa usa ka pangutana, gipaila nga ang mga karaang tawo unta nakaila sa “hukom.” Unta nasayran nila ang panahon sa

ilang pagduaw.

Ug miingon ako, Pamati kamo, ako nangamuyo kaninyo, O mga pangulo ni Jacob, ug kamo nga mga prinsipe sa balay ni Israel; dili ba angay alang kaninyo ang mahibalo sa paghukom? Kamo nga nagdumot sa maayo, ug nahigugma sa daotan; kamo nga nagpanit sa ilang panit gikan kanila, ug sa ilang unod gikan sa ilang mga bukog; Kamo usab nga nagakaon sa unod sa akong katawohan, ug nagapanit sa ilang panit gikan kanila; ug ilang gibali ang ilang mga bukog, ug gitadtad sila sa mga tipik, ingon sa alang sa kolon, ug ingon sa unod sa sulod sa kaldero. Micah 3:1–3.

Gituyo sa Dios, ug nagpadayon gihapon Siya sa pagtuyo, nga ang Iyang katawhan sa katapusang mga adlaw “makaila sa paghukom,” ug ang paghukom dili usa lamang ka yano o nag-inusarang konsepto. Kini usa ka nag-uswag nga kasaysayan, nga adunay daghang mga bahin ug piho nga mga timailhan. Kini usa ka tagnaong yugto sa panahon nga nagsugod niadtong 1798, ug nagpadayon hangtod sa katapusan sa milenyo. Kini kapwa pang-imbestigatibo ug ehekutibo. Kini ipatuman ibabaw sa matag tawo nga nabuhi na sukad sa kalibotanong yuta, ug usab ibabaw sa mga manulonda nga gipapahawa gikan sa langit. Ang mga yugto sa paghukom maoy usa ka mahinungdanong pagsabot alang sa mga matinumanon sa Dios sa katapusang mga adlaw, kay ang tubag sa pangutana ni Mikas mao kini, “oo, ang Israel kinahanglan makasabot sa paghukom.”

Giila ni Jeremias nga ang mga anciano sa Jerusalem sa katapusang mga adlaw nagrepresentar sa kinapungkayan sa usa ka “walay hunong nga pagtalikod,” sumala sa girepresentar sa upat ka mga kaliwatan sa nagkagrabeng pagrebelde, nga gisimbolohan sa upat ka nagkagrabeng mga dulumtanan sa Ezekiel kapitulo otso. Giila ni Jeremias nga ang mga anciano nalambigit sa espiritismo, kay sila “mosimba” sa “adlaw, sa bulan, ug sa tibuok panon sa langit.” Iyang giila nga sila “mangapukan, ug dili na makabangon,” kay “gisalikway nila ang pulong sa Ginoo.” Pinaagi niining mga kinaiya giila ni Jeremias nga ang “mga katawohan wala makaila sa hukom sa Ginoo.”

Niadtong panahona, nagaingon ang Ginoo, ilang pagawason ang mga bukog sa mga hari sa Juda, ug ang mga bukog sa iyang mga principe, ug ang mga bukog sa mga pari, ug ang mga bukog sa mga manalagna, ug ang mga bukog sa mga pumoluyo sa Jerusalem, gikan sa ilang mga lubnganan: Ug ilang ibuklad kini sa atubangan sa adlaw, ug sa bulan, ug sa tibook nga panon sa langit, nga ilang gihigugma, ug nga ilang gialagaran, ug nga ilang gisunod, ug nga ilang gipangita, ug nga ilang gisimba: sila dili na pagatigumon, ni pagailubong; sila mahimong sama sa kinalibang sa ibabaw sa nawong sa yuta. Ug ang kamatayon pagapilion hinoon kay sa kinabuhi sa tanang salin kanila nga nanghibilin niining daotang banay, nga nanghibilin sa tanang mga dapit diin ko sila gipapahawa, nagaingon ang Ginoo sa mga panon. Labut pa, magaingon ka kanila, Mao kini ang giingon sa Ginoo; Mapukan ba sila, ug dili mobangon? motalikod ba siya, ug dili mobalik? Ngano man diay nga kining katawohan sa Jerusalem mitalikod pinaagi sa walay hunong nga pagtalikod? Hugot nilang gikuptan ang limbong, sila nagdumili sa pagbalik. Ako naminaw ug nakadungog, apan sila wala magsulti sa matarung: walay tawo nga naghinulsol sa iyang pagkadautan, nga nagaingon, Unsa ba ang akong gibuhat? ang tagsatagsa mitalikod ngadto sa iyang kaugalingong dalan, sama sa kabayo nga nagdali ngadto sa gubat. Oo, ang tabon sa langit nahibalo sa iyang tinudlong mga panahon; ug ang tukmo ug ang tagak ug ang layang-layang nagtuman sa panahon sa ilang pag-anhi; apan

ang akong katawohan wala makaila sa paghukom sa Ginoo. Unsaon ninyo pag-ingon, Kami manggialamon, ug ang Kasugoan sa Ginoo anaa kanamo? Tan-awa, sa pagkatinuod, sa kawang gihimo niya kini; ang pluma sa mga escriba walay kapuslanan. Ang mga manggialamon naulawan, nangalisang ug nadakpan: tan-awa, ilang gisalikway ang pulong sa Ginoo; ug unsa man nga kaalam ang anaa kanila? Jeremias 8:1–9.

Sa kapitulo singko, ginatawag ni Jeremias nga “mga buang” ang mga wala makaila sa paghukom sang Ginoo.

Lakaw kamo pabalik-balik latas sa mga kadalanan sa Jerusalem, ug tan-awa karon, ug ila-a, ug pangitaa sa iyang mga plasa, kon makakita ba kamo ug usa ka tawo, kon adunay bisan usa nga nagabuhat ug justicia, nga nagapangita sa kamatuoran; ug ako magapasaylo niini. Ug bisan pa man sila moingon, Buhi ang Ginoo; sa pagkamatuod sila nanumpa sa bakak. O Ginoo, dili ba ang imong mga mata anaa sa kamatuoran? Imong gihampak sila, apan wala sila magmasulob-on; imong gilaglag sila, apan mibalibad sila sa pagdawat sa pagbadlong: ilang gihimo ang ilang mga nawong nga mas gahi pa kay sa bato; sila mibalibad sa pagbalik. Busa miingon ako, Sa pagkamatuod kini sila mga kabos; sila mga buang: kay wala nila hibalo ang dalan sa Ginoo, ni ang justicia sa ilang Dios. Jeremias 5:1–4.

Sa ulahing mga adlaw sa Laodiceanong Adventismo, kadtong gilarawan ingon nga mga buang nga ulay sa samingay sa napulo ka mga ulay, nga giila ni Sister White nga nagrepresentar sa “kasinatian sa katawhang Adventista,” “wala makaila sa dalan ni Jehova, ni sa paghukom sa ilang Dios.” Sa sunod nga kapitulo, giila ni Jeremias nga ang “dalan” ni Jehova mao ang “mga karaang alagianan,” apan ang mga buang nga Laodiceanong Adventista nagdumili sa paglakaw niana, o sa pagpatalinghug sa tingog sa trompeta. Ang “trompeta” maoy simbolo sa paghukom, nga siyempre, wala mahibalo sa mga buang nga Laodiceanong Adventista.

Mao kini ang giingon sa Ginoo: Tumindog kamo diha sa mga dalan, ug tan-awa, ug pangutan-a ang mga karaang alagianan, kong hain ang maayong dalan, ug lumakaw kamo niana, ug makakaplag kamo ug kapahulayan alang sa inyong mga kalag. Apan sila miingon, Dili kami lumakaw niana. Nagbutang usab ako ug mga magbalantay ibabaw kaninyo, nga nagaingon, Pamatia ninyo ang tingog sa trumpeta. Apan sila miingon, Dili kami mamati. Busa pamatia, kamong mga nasud, ug hibalo, O katilingban, kong unsa ang anaa sa ilang taliwala. Pamatia, O yuta: tan-awa, dad-an ko ug kadautan kining katawohan, bisan ang bunga sa ilang mga hunahuna, tungod kay wala sila mamati sa akong mga pulong, ni sa akong Kasugoan, hinonoa gisalikway nila kini. Jeremias 6:16–19.

Ang “daotan” nga ipahamtang sa “kongregasyon” nga midumili sa “pagpatalinghog sa tingog sa trompeta,” ug sa “paglakaw” sa “mga karaang alagianan,” diin ang “kapahulayan” sa ulahing ulan makita, mahitabo sa dihang ang “kongregasyon” “mosalikway sa Iyang balaod” sa haduol nang moabot nga balaod sa Domingo.

Ang tulo ka pamaagi sa paggamit kang Elias nag-ila sa buluhaton sa usa ka mensahero ug sa usa ka kalihukan sa panahon sa ehekutibong paghukom, nga magsugod sa haduol nang moabot nga balaod sa Domingo. Haduol nga nalangkit sa tulo ka pamaagi sa paggamit kang Elias mao ang tulo ka pamaagi sa paggamit sa mensahero nga nagaandam sa dalan alang sa Mensahero sa

Pakigsaad. Ang tulo ka pamaagi sa paggamit sa mensahero nga nagaandam sa dalan nag-ila sa usa ka buluhaton pinaagi sa usa ka mensahero ug kalihukan sa panahon sa imbestigatibong paghukom. Ang mensahero nga nagaandam sa dalan, ug si Elias, mga haduol nga nalangkit nga tulo ka pamaagi sa paggamit, maingon man ang tulo ka pamaagi sa paggamit sa Roma uban sa tulo ka pamaagi sa paggamit sa pagkahulog sa Babilonia, apan sila adunay mahinungdanong mga kalainan nga nalangkit sa paghukom sa Dios.

Ang tulo ka pagpadapat ni Elias ug ang tulo ka pagpadapat sa mensahero nga nagaandam sa dalan alang sa Mensahero sa Pakigsaad nalambigit sa duha ka lahi nga mga buhat sa paghukom nga ginatuman sa Dios pinaagi sa Iyang piniling mensahero ug sa kalihokan nga naghiusa ngadto sa mensahe sa mensahero. Kining duha ka mga buhat nalambigit sa duha ka lahi nga mga yugto sa paghukom, bisan pa may pagtabonay taliwala sa mga simbolo.

Ang buluhaton sa ikatulo ug katapusang Elias may kalabotan sa ehekutibong paghukom batok sa tulo-ka-pilo nga panaghiusa sa modernong Babilonia, ug ang buluhaton sa mensahero nga nagaandam sa dalan may kalabotan sa imbestigatibong paghukom ug paghinlo sa katawhan sa Dios. Ang Malakias kapitulo tres, gipaila pinaagi sa katapusang bersikulo sa kapitulo dos.

Gikapoy ninyo ang Ginoo pinaagi sa inyong mga pulong. Apan nagaingon kamo, Sa unsang paagi namo siya gikapoy? Sa dihang nagaingon kamo, Ang matag usa nga nagabuhat ug dautan maayo sa panan-aw sa Ginoo, ug siya nalipay kanila; o, Hain man ang Dios sa paghukom? Ania karon, ipadala ko ang akong mensahero, ug siya mag-andam sa dalan sa akong atubangan: ug ang Ginoo, nga inyong gipangita, moanha sa kalit sa iyang templo, bisan ang mensahero sa tugon, nga inyong gikalipay: ania karon, siya moanhi, nagaingon ang Ginoo sa mga panon. Apan kinsa man ang arang makalahutay sa adlaw sa iyang pag-anhi? ug kinsa man ang makatindog sa dihang siya magapakita? kay siya sama sa kalayo sa magtutunaw, ug sama sa sabon sa maglalaba: Ug siya molingkod ingon nga magtutunaw ug mag-uulay sa salapi: ug iyang hinloan ang mga anak ni Levi, ug putlion sila sama sa bulawan ug salapi, aron sila makahalad ngadto sa Ginoo ug halad sa pagkamatarung. Unya ang halad sa Juda ug Jerusalem mahimong kahimut-an sa Ginoo, sama sa karaang mga adlaw, ug sama sa unang mga tuig. Malakias 2:17–3:4.

Sa kataposang mga adlaw, sumala sa pagpamatuod ni Malakias, gikapuyan ang Dios sa Laodiceanong Adventismo nga nagkupot sa pagrebelde sa 1888. Ang pagrebelde sa 1888 gisimbolohan sa pagrebelde ni Core, Datan ug Abiram, ug ang doktrinal nga lalis sa pagrebelde ni Core mao kon kadtong nagabuhat ug dautan, matarong pa ba gihapon sa panan-aw sa Ginoo.

Karon si Core, ang anak ni Izhar, ang anak ni Coath, ang anak ni Levi, ug si Datan ug si Abiram, mga anak ni Eliab, ug si On, ang anak ni Pelet, mga anak ni Ruben, mikuha ug mga tawo: Ug sila mitindog batok sa atubangan ni Moises, uban ang pipila sa mga anak sa Israel, duruha ka gatus ug kalim-an ka mga principe sa katilingban, mga inila sa katiguman, mga tawong dungganon: Ug sila nanagtigum sa ilang kaugalingon batok kang Moises ug batok kang Aaron, ug miingon kanila, Nagpas-an kamo ug hilabihan sa inyong kaugalingon, sanglit ang tibook nga katilingban mga balaan man, ang tagsatagsa kanila, ug si Jehova anaa sa taliwala nila: busa nganong gipatindog man ninyo ang inyong kaugalingon ibabaw sa katilingban ni

Jehova? Mga Numeros 16:1–3.

Sa kataposang mga adlaw, gikapoy na ang Dios sa Laodiceanong Adventismo nga nagkupot sa pagsukol sa 1957, nga sa yano mao lamang ang pagpadayag sa pagsukol sa 1888, nga gipahimutang ngadto sa usa ka opisyal nga pahayag. Ang basahon, Questions on Doctrine, maoy nagpasantop sa pagsukol sa 1888, nga maoy pag-usab sa pagsukol ni Korah, Datan ug Abiram, sumala sa pagpamatuod sa manulonda nga nagtudlo kang Sister White nga kinahanglan siyang magpabilin sa komperensiya sa 1888, aron matala ang pag-usab sa kasaysayan sa pagsukol ni Korah. Duha ka gatus ug kalim-an ka mga tawo nga inila nanagtigum uban kang Korah, Datan ug Abiram, batok kang Moises, ang representante sa Dios, diha sa maong pagsukol.

Ang kaluhaan ug lima ka mga lalaki nga misimba sa adlaw diha sa Ezekiel kapitulo otso, nagrepresentar sa ikapulo, o usa ka bahin sa napulo, sa duruha ka gatos ug kalim-an ka mga lalaki nga naghalad ug incienso sa pagrebelde nila ni Korah, Datan ug Abiram, nga maoy hulagway sa mga pangulo sa pagrebelde sa 1888, kansang doktrinal nga pagrebelde gipormalisa niadtong 1957 pinaagi sa pagmantala sa basahon nga Questions on Doctrine.

Ang pagrebelde ni Korah, Datan, ug Abiram nagsalikway sa “hukom” nga gipakanaog sa Dios, sa pagmantala nga sila manlaaglaag sa kamingawan sulod sa kap-atan ka tuig. Ang Laodicean nga Adventismo misugod sa paglaaglaag sa kamingawan sa Laodicea niadtong 1863, human nila isalikway ang mensahe sa Laodicea nga gipresentar niadtong 1856, nga maoy hinungdan sa hukom sa paglaaglaag sa kamingawan sulod pa sa daghang mga tuig, tungod sa ilang kakulang sa pagtoo. Sa pagrebelde niadtong 1888, wala gihapon sila mouyon sa pagdawat sa mensahe sa Laodicea nga gidala ni Elder Jones ug Waggoner.

Kadtong misukol niadtong 1888 dili lamang nagsalikway sa espirituwal nga awtoridad nina Elders Jones ug Waggoner, kondili usab sa awtoridad sa propetisa nga si Ellen White ug sa awtoridad sa Balaang Espiritu, kay ilang gipadayag pinaagi sa ilang binuhatan ang hunahuna nga ang tibook nga katilingban managsama nga balaan.

Niadtong 1863, sila mibalik aron mokaon uban sa bakakong manalagna sa Bethel, ug sa pagbuhat niana ilang gidawat sa katapusan ang depinisyon sa kaluwasan nga gilarawan sa pagrebelde ni Korah, ug unya opisyal nilang gipahimutang ingon nga balaodnon ang bakak nga doktrina diha sa basahon, Questions on Doctrine. Kana nga doktrina usa ka bakak nga depinisyon sa “justification by faith.”

Ang pagrebelde niadtong 1863 maoy sinugdanan sa pagsalikway sa mga mutya ni Miller nga gipakita diha sa duha ka papan ni Habakkuk. Sa Habakkuk kapitulo dos, ang “debate” sa bersikulo uno sa katapusan nagpatungha ug duha ka matang sa mga magsisimba nga gipadayag pinaagi sa ilang dili pagsinabtanay mahitungod sa mensahe nga naglangan.

Tan-awa, ang iyang kalag nga mapahitas-on dili matarong sa sulod niya; apan ang matarong mabuhi pinaagi sa iyang pagtuo. Habakkuk 2:4.

Ang “pagtuo” sa “matarung” diha sa “pakiglalis” sa Habakkuk kapitulo dos, napasukad sa “panan-awon” nga tin-aw nga gisulat ibabaw sa mga papan. Sa pagrebelde sa 1863, natuman ang

unang lakang sa pagtangtang sa nahisulat sa mga papan pinaagi niadtong wala na manag-iya sa pagtuo sa “matarung.” Ang pagrebelde sa 1863 nagrepresentar sa unang liso sa pagrebelde nga sa kataposan magpahimutang ug bakak nga kahulugan sa doktrina sa pagkamatarung pinaagi sa pagtuo niadtong 1957.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Ang Ginoo, diha sa Iyang dakong kalooy, nagpadala ug labing bililhong mensahe ngadto sa Iyang katawhan pinaagi sa mga Elder nga si Waggoner ug Jones. Kining mensahea gituyo aron sa mas lantip nga pagbutang sa atubangan sa kalibotan sa gibayaw nga Manluluwas, ang halad alang sa mga sala sa tibook kalibotan. Gipaila niini ang pagkamatarong pinaagi sa pagtuo diha sa Garantiya; gidapit niini ang katawhan sa pagdawat sa pagkamatarong ni Cristo, nga gipadayag diha sa pagkamasinugtanon sa tanang mga sugo sa Dios. Daghan nawad-an sa pagtan-aw kang Jesus. Kinahanglan nga ang ilang mga mata itumong ngadto sa Iyang balaanong Persona, sa Iyang mga merito, ug sa Iyang dili mausab nga gugma alang sa tawhanong panimalay. Ang tanang gahum gihatag ngadto sa Iyang mga kamot, aron Iyang ikahatag ang madagayaong mga gasa ngadto sa mga tawo, nga nagapaambit sa bililhon kaayong gasa sa Iyang kaugalingong pagkamatarong ngadto sa walay mahimo nga tawhanong kinatawo. Mao kini ang mensahe nga gisugo sa Dios nga ihatag ngadto sa kalibotan. Kini mao ang mensahe sa ikatulong manulonda, nga igamantala uban sa makusog nga tingog, ug pagaubanan sa pagbubo sa Iyang Espiritu sa dakong sukod.” Testimonies to Ministers, 91.

“Ang kamatuoran alang niining panahona, ang mensahe sa ikatulong manulonda, igamantala uban sa makusog nga tingog, nga nagpasabot uban sa nagkadugang nga gahum, samtang nagkaduol kita sa dakong katapusang pagsulay.” The 1888 Materials, 1710.

“Ang panahon sa pagsulay ania na gayud sa atong atubangan, kay ang makusog nga singgit sa ikatulong anghel nagsugod na diha sa pagpadayag sa pagkamatarong ni Cristo, ang Manunubos nga nagapasaylo sa sala. Kini mao ang sinugdanan sa kahayag sa anghel kansang himaya magapuno sa tibook nga yuta.” Selected Messages, book 1, 362.

“Ang ulahing ulan igabubo sa katawohan sa Dios. Usa ka gamhanang anghel manaog gikan sa langit, ug ang tibuok yuta mapadan-agan sa iyang himaya.” Review and Herald, Abril 21, 1891.